

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΓΕΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Φ.Υ. Χρ. 10

Τιμή Φυλλίου
5 λεπτά 5

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ

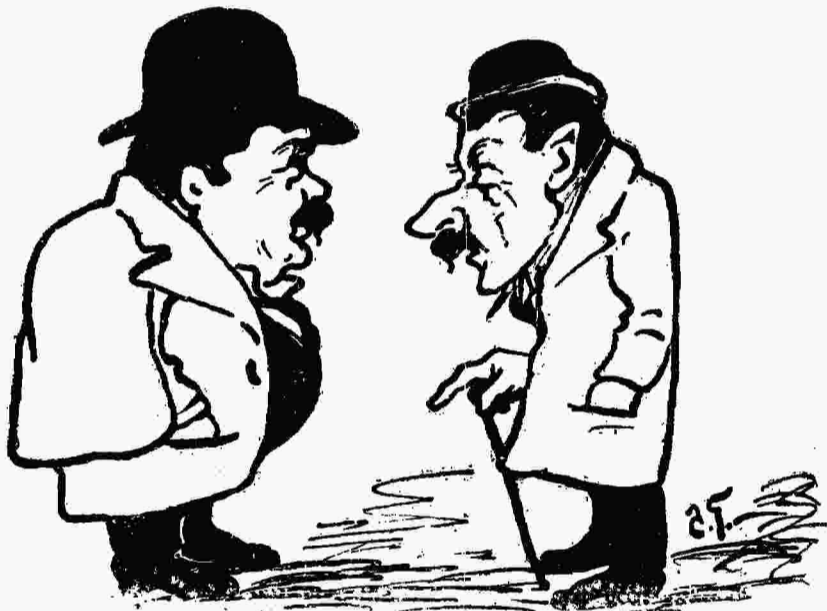

ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ Α' | ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακή 20 'Απριλίου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ : 'Οδός Οικονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 31

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΦΑΓΟΙ

— Βεβαίωτατα! Πρέπει έπειγόντως να διορισθῆ ὁ κ. Λεβίδης ὑπουργός τῶν Ναυτικῶν γιά νά βομβαρδίση τὸ Καραμπουρνού!..

— 'Ετοιμίσου, κύρ Γερούσιμε! Οἱ Βούλγαροι πάλι..
-- 'Ετοιμος εἰμι, φίλτατε! Λές λοιπόν;
— Τὸ λένε τὰ πράγματα, δὲν τὸ λέω ἐγώ! Μὲ Ντελνγιάννη Πρωθυπουργό, μὲ τὲς ἀποθήκες μας γεμάτες ἀπὸ πολεμοφόδια, μὲ τὰ καράβια μας ἔτοιμα.. Μᾶς λείπει μόνο...
— Νὰ σοῦ 'πῶ ἐγὼ τί μᾶς λείπει! Μιὰ 'Εθνικὴ ἔταιρία καὶ ὁ κ. Ζηρὸς γιά νά ξανακρούξη τὸν πόλεμο!
— Καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμα!..
— Κι' ἄλλο;

σοὺν τὸ ἔδαφος κι' ὄχι νά δρέψουν τῆς καλλιεργείας τοῦ καρποῦ καὶ νά στεφανώσουν τὰ μέτωπά τους, τὰ κατὰ τὸ πλεῖστον φαλακρά ἀπὸ τρίχες καὶ ἀπὸ σοβαρότητα, μὲ τὲς δάφνες τοῦ μὲ τὰ ἴδια τὰ χέρια τους θά ἐφύτευαν.

ΘΕΛΟΥΜΕ νά ποῦμε πῶς θὰ ἦταν πραγματικῶς 'Εθνικὴ ἡ 'Εταιρία τοῦ ἔκαμε τὸν πόλεμο, μόνον ἂν δὲν τὴν ἐσπραχνε ὁ ἐγωισμὸς νά ζητήση νά τὸν κάμῃ στὲς ἡμέρες τῆς, ἀλλὰ παρεσκεύαζε τὰ πράγματα μὲ τέτοιο τρόπον ὥστε νά ἔμπορέσουν νά τὸν κάμουν τὰ ἐγγόνια καὶ τὰ δισεγγόνια τῶν ἰδρυτῶν τῆς μὲ περισσοτέρας ἐλπίδας ἐπιτυχίας καὶ μὲ ὀλιγωτέρας κινδύνους μασκαρεύματος.

'Αλλὰ τοῦ ἄφηνε ὁ 'Εγωισμὸς! Πρέπει ὁ πόλεμος νά γίνῃ στὲς ἡμέρες μας, πρέπει νά τὸν κάνουμε 'μεῖς, γιά νά μᾶς στήσουν τὸν ἀνδριάντα μας! Κι' ὅπως μᾶς ἔλεγε ὁ φίλος τοῦ ἀναφέραμε παραπάνου, δὲν νά λησμονήση τὴν ἱεράν συγκίνησι μὲ τὴν ὁποῖαν ἕνας ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους μοχλοὺς τῆς ἔταιρίας ἀνήγγειλε στοὺς ἑταίρους ὅτι αὐτὸς, ὁ ἴδιος, κατ' ὀρθωσεν νά κηρύξη τὸν πόλεμον καὶ τὴν εὐκολίαν, μὲ τὴν ὁποῖαν ὡς ὁ Πέτρος, ἀπαρνήθηκε τὴν ἔταιρίαν, ἀμέσως μετὰ τὴν πρώτην τοῦ στρατοῦ μας ὑποχώρησιν.

Ἡ ἱστορία, βλέπετε, ἡ ἀμείλικτη, δίδει γιά τὸν 'Εγωισμὸν μας τὴν ἀδιασειστώτεραν καὶ τὴν τρανωτέραν ἀπόδειξι.

Μακάρι ἡ ἴδια ἱστορία νά δώσῃ μιὰ 'μέρα — θάνατείλη ἄρα γε ποτὲ ἡ Πασχαλινὴ αὐτὴ ἡμέρα τῆς ἀναβιώσεως; — τὴν ἀποδείξῃ ὅτι ὁ 'Εγωισμὸς ὑπεχώρησε πρὸ τοῦ 'Ελληνισμοῦ καὶ ὅτι τὸ 'Ἄτομον ἔγεινε σκλάβος τοῦ Πολίτου.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

Μπορεῖ νά μιλήη κανεὶς μὲ τρόπον ἠπολύτως δίκαιον καὶ ὅμως ὅλοι νά φωνάζουν ἐξ ἐναντίου. Αὐτὸ γίνεται ὅταν δὲν μιλάει κανεὶς γιά ὅλον τὸν κόσμον.

Πολλὲς φορὲς ἀντιλέγομε σὲ μιὰ γνώμη, μόνο καὶ μόνο γιὰτὶ ὁ τόνος τοῦ μᾶς παρουσιάζεται δὲν εἶνε συμπληρητικὸς.

— ΕΓΩΙΣΜΟΣ ΑΤΟΜΟΥ
Κ' ΕΓΩΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΟΥ

ΜΠΡΟΣΤΑ στὸ 'Εγὼ τοῦ, στὸ ἀνοικονόμητο 'Εγὼ τοῦ — δηλαδὴ στὸ Συμφέρο τοῦ, στὴν Ματαιοδοξία τοῦ, δὲν θέλει νά ξέρῃ, δὲν ἀναγνωρίζει, τίποτε ἄλλο ὢ Ρωμηός. Αὐτὸ, τὸ 'Εγὼ τοῦ Ρωμηοῦ, εἶνε ἡ ρίζα τοῦ μεγάλου κακοῦ τοῦ μᾶς περιζώνει κι' αὐτὸ εἶνε ἡ κυριωτέρη ἀρσμή κάθε 'Εθνικῆς συμφορᾶς. 'Ἐτσι τὸ φωνάζει ὁ ἐκ Βραβίας ὁμογενὴς, τοῦ ὁποῖου τὸ γράμμα εἰς ἄλλην σελίδα δημοσεύμεν. 'Ἐτσι τὸ φωνάζουν καὶ τὰ πράγματα, τὰ ὅποια χίλιες φορὲς ἕως τώρα ἐπεκύρωσαν τὴν μεγάλη αὐτὴ ἀλήθεια.

Μὴ 'πῆτε πῶς ἐγωιστὴς εἶνε καὶ ὁ 'Εγγλέζος καὶ πῶς στὸ ἐγωισμὸ τοῦ ὀφείλει ἡ 'Ἀγγλία τὸ μεγαλεῖό τῆς. Ὁ 'Εγγλέζος εἶνε ἐγωιστὴς ὡς 'Εγγλέζος, ὡς πολίτης 'Ἀγγλος δηλαδὴ, κι' ὄχι ὡς ἄτομο. Μπροστὰ στὸν ἐγωισμὸ τοῦ πολίτου θυσιάζει τὸν ἐγωισμὸ τοῦ ἀτόμου, μὲ τὴν ἴδια εὐκολία, μὲ τὴν ὁποῖαν ὁ

Ρωμηὸς μπροστὰ στὸν ἐγωισμὸ τοῦ ἀτόμου θυσιάζει τὸν ἐγωισμὸ τοῦ πολίτου, τὸν ἐγωισμὸ τοῦ 'Ελλῆνος.

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ τρανωτάτη ἡ 'Εθνικὴ 'Εταιρία, ἡ ἀλησμόνητη, ὅπως μᾶς ἔλεγε προχθὲς ἕνας ἀπὸ τοὺς καλλιετέρους συγγραφείς μας καὶ ἀπὸ τοὺς εὐλικρινεστέρους καὶ ἀγνωτέρους ἑταίρους τῆς.

Ἡ ἔταιρία αὐτὴ μὲ τὸν ἐθουσιασμὸν τοῦ ἰδρύθηκε καὶ μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ἀπέκτησε, τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν ὕλικήν, κακὸν στὸ 'Ἔθνος ποτὲ δὲν θάκανε. Μποροῦσε νά θαυματουργήσῃ, μποροῦσε νά ἐπιτύχῃ ἐκεῖνο τοῦ ζητοῦμε μερικοὶ παλαβοὶ σήμερα, μποροῦσε μ' ἄλλους λόγους νά καίξῃ ἀξιολογὰ τὸν ρόλο τοῦ δειροπολεμμένου 'Ηρακλῆ τοῦ μᾶς χρειάζεται γιά νά βγάλλῃ τὴν κόπρον τὴν ἀπλωμένην ἐπάνω στὴν Ρωμαϊκὴ ψυχὴ καὶ στὴν Ρωμαϊκὴ συνείδησι.

Καὶ θὰ τὸ κατώρθωνε αὐτὸ, εὐκολώτατα, ἂν ἔλειπε ὁ ἐγωισμὸς ἀπὸ τοὺς ἑταίρους τῆς, ἂν ἐφρόντιζαν γιά τὴν αὔριον, κι' ὄχι γιά τὴν σήμερον, ἂν ἐζητοῦσαν νά καλλιεργῆ-